

MONITOR WARSZAWSKI.

W WARSZAWIE DNIA 7. MARCA 1825. ROKU W PONIEDZIAŁEK.

Dostrzeżenia meteorologiczne w Warszawie.

		Ciepłomierz R.		Barometr.		Wiatr.		Stan Nieba.
Dnia 5 Marca	Zrana . . .	Stopni zimna . . .	— 2	Całi 28 linii	0,3	Wschodni	Południowo-wschodni	Mgła.
	Popołudniu . .	Stopni . . .	0	„ —	1,3	Północno-wschodni	Północno-wschodni	Chmurno.
	Wieczorem . .	Stopni zimna . . .	— 1	„ —	1,5	Północno-wschodni	Północno-wschodni	Chmurno.
6	Zrana . . .	Stopni zimna . . .	— 2	Całi 28 linii	1,3	Wschodni	Wschodni	Śnieg.
	Popołudniu . .	Stopni zimna . . .	— 4	„ —	1,7	Wschodni	Wschodni	Pogoda.
	Wieczorem . .	Stopni zimna . . .	— 7	„ —	2,0	Południowo-wschodni	Południowo-wschodni	Chmurno.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

M. Y. ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rosssy, Król Polski
it. d. it. d. it. d.

Wszem w obec i każdemu, komu o tém wiedzieć należy, wiadomo czynimy;

Zapatrzywszy się na Artykuły 31 i 87 Ustawy Konstytucyney Królestwa Naszego Polskiego, tudzież na Artykuły 90, 91 i 93 Statutu Organicznego o Reprezentacyi Narodowey;

Postanowiliśmy zwołać Obie Izby Seymowe w Stołecznym Mieście Naszym Warszawie.

Seym otwartym będzie $\frac{1}{13}$ Maia, zostanie zaś zamkniętym $\frac{1}{13}$ Czerwca roku bieżącego.

Posłowie i Deputowani od Gmin zgromadzą się w rzeszonej Stolicy Naszej, na dni Siedm przed otwarciem Seymu, dla udowodnienia przed Senatem ważności swych Wyborów.

Senatorowie Naszego Królestwa Polskiego zjadą się przeto w téjże Stolicy, w tymże samym czasie.

Senatorowie, Posłowie i Deputowani!

Dwa Seymy poprzedziły Seym dziś zwołujący się. Seym roku 1818, kierowany duchem zgody i jedności, nayspilszym potrzebom Ojczyzny zadosyć uczynił, za pomocą praw mądrych i Ustaw Narodowych.

Seym roku 1820, tracąc czas drogi na czechy mesnaskach, nie zostawił prawie prac swoich śladu. Tak przeciwne wypadki nie będą dla Was stracone; potracicie uniknąć, pochlebiamy Sobie, — i omamięńże wyrozumianey miłości własney, i nieszczęśnych skutków niezgody.

Wierni powołaniu Waszemu, roztrząsając będziecie z umiarkowaniem ważne projekta, które pod obrady Wasze wniesionemi zostaną; a korzystając z przestrogi doświadczenia, używać będziecie, po raz trzeci, naydroższego z nadanych Wam Przywilejów, z tą miłością dobra publicznego, która, niewątpimy, iż Was wszystkich ożywia, i udzieli Wam niezaprzeczone prawo, do wdzięczności Waszych współobywateli.

Przy tém zapewniamy Was o życzliwości Naszej Króleskiej, Boskiej Was poruczając Opiece.

Dan w Carskim Siele dnia $\frac{1}{13}$ Lutego 1825 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

przez Cesarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu,
w Zastępstwie, Jeneral Bdy
Radca Stanu Dyrektor Jny
Stefan Hr. Grabowski.

(L. S.)

Zgodno z Oryginałem.
Minister Sekretarz Stanu,
w Zastępstwie, Jeneral Bdy
Radca Stanu Dyrektor Jny
(podp.) Stefan Hr. Grabowski

Za zgodność

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi
(podpisano) T. Mostowski.

(2gi raz)

Kommissya Woiewództwa Krakowskiego.

Podaje do publiczney wiadomości, iż Dobra Edukacyjne Sieborowice i Pielgrzymowice o mil trzy od Krakowa w Obwodzie Miechowskim położone, są do wydzierżawienia pod następującemi główniejszymi warunkami:

1. Dzierżawa zaczynać się ma z dniem 24 Czerwca 1825 r. a kończyć podług życzeń Konkurentów w lat 3, 6, 9, lub 12.

2. Opłata stała z téj dzierżawy jest Czynnysz do Kassy Obwodu Miechowskiego w dwóch półrocznych ratach uiszczany, Kwotę Złp. 4,180 wynoszący, oprócz czego do Dzierżawy należy ponoszenie ciężarów wszelkich, a mianowicie:

Ofiary $\frac{10}{100}$ rocznie Złp. 384. gr. 10.

Liwerunku zwyczajnego rocznie Złp. 317 gr. 4, teraz o $\frac{1}{3}$ część zmniejszonego do Złp. 211. gr. 14.

Szarwarka z zabudowań dworskich Złp. 18.

Składki ogmowey zwyczajney Złp. 45. gr. 22. w roku zeszłym do kwoty Złp. 114 gr. 9 podwyższoney.

Dziesięciny w naturze z Gruntów dworskich: w Sieborowicach, Żyta Korcy 38 garcy 11. — w Pielgrzymowicach Żyta Korcy 18 gar. 3. — i Dymowe do Gminy dokładać się powinny.

3. Dzierżawca winien będzie wystawić kaucyą bądź w gotowiznie, bądź w Assekuracyach Skarbowych, bądź legalną fidejuszoryczną w kwocie Złp. 3,000.

4. Dzierżawca w przeciągu trzech miesięcy po terminie zwyczajnym nieprodukujący przed Kommissyą Wką Kwitów, tak z opłaconego Czynnyszu iako też z Podatków, utraci Kaucyą i natychmiast od dzierżawy odpadnie.

Inne szczegóльне warunki są też same iako służyć do dóbr Rządowych.

Każdy więc chęć mający dzierżawienia powyższych Dóbr, obowiązany jest do dnia

15 Kwietnia r. b. podać wprost do Wysokiej Kommissyi Rządowey, Wyznań Religyynnych i Oświecenia Publicznego, opieczętowaną Deklaracyą, w której wyrazi korzyści dla funduszu Edukacyynego, iako oprócz powyższych opłat ofiarunie bądź gotowizną — bądź w bezpłatnym postawieniu budowli w gospodarstwie, bądź innym jakim sposobem. — Na pewnośc dotrzymania deklaracyi Pretendent z Wtwa Krakowskiego złoży Vadium w kassie Główney tuteyszey w kwocie Złp. 1000 i kwit do swéj deklaracyi dołączy — z innego zaś Woiewództwa Pretendenci Vadium swe, w Kommissyi Rządowey Wyznań złożyą.

Kielce dnia 4 Lutego 1825 r.

Radzca Stanu Prezes.

(podpisano) Wielogłowski.

Sekretarz Jeneralny Zamoyski.

WARSZAWA.

— W Sandomirskim zszedł z tego świata w 55 roku życia ś. p. W. Jakób Piasecki były Podpułkownik woysk polskich. Odbył on kampanie w latach 1792, 1794, 1807, 1809 i 1812. — Żałobne nabożenstwo za duszę jego odprawione zostało w Radomiu dnia 26 z. m.; mowę pogrzebową miał W. J. Szelewski Professor taniejszey szkoły Woiewodzkiej. (Kur.)

— W środku Azyi, w górach Altayskich, o 6 mil od granicy chińskiej, jest osada Polska, wieś Talówka. P. Spaski który te strony w lecie wr. 1809 zwiedzał, i nie dawno swoię podróż ogłosił, nie może się nachwalić pięknego położenia téj okolicy. Na żyzney równinie otoczonej śnieżnym grzbieciem Altaiu, nad brzegiem rz. Buchtarmy rozłożyli się osadnicy; cienie brzóz i topol przypominają im rodzinny ich ziemie; schludność domów, trzody, świadeżą o ich dobrém mieniu i obfitości. — P. Spaski był przekonany że mieszkańcy tych okolic zupełnie są szczęśliwemi.

— Małe towarzystwo Aktorów niemieckich, które przez niejakie czas widowiska w Płocku dawało, przeniosło się do Kutna, gdzie tylu znalazło amatorów że się w tém miasteczku przez 3 miesiące mogło utrzymać. Między innemi dziełami przedstawiono tam i *Freyszützka*. — Tę operę daią już w Paryżu, w Londynie i w Kutnie; my iéy w Warszawie jeszcze nie mamy.

— (Artykuł nadesłany.) Jeszcze raz się poważam zająć kilka wierszy rozwiązaniem owéj Zagadki literackiej. — Czyli też przypadkiem nazwisko autora nie będzie Odymalski? — Jest do tego podobieństwo: sam autor wskazuje że w nie-

mieckich słowach trzeba go szukać; więc mogłoby być *Odem, Ahl, ski.* — Ale X. Walenty *Odymalski* żył o pół wieku później od druku powyższego pi-semka. Zachodzi więc pytanie: Czyli rok druku na tém dziełku nie jest także anagrammatycznie wyrażony? — Jeżeli jest; czyli przyselający tę zagadkę nie pomylił się w czytaniu roku. — W ostatnim przypadku ledwie że nie z pewnością można by twierdzić że nasz poeta X. *Odymalski* jest autorem téj *Rozprawy przygód żołnierskich?* M. Z. I.

— W ciągnięciu 597 Loteryi liczbowej Królestwa Polskiego odbytem dnia 7 b. m. i. r. wyciągnięte zostały w następującym porządku Numera: 1. 49. 21. 65. 34.

PRZYIECHALI (dnia 5 i 6 Marca) Lempicki Ludwik Obyw. z Jwanowa — Werpachowski Piotr Ob. z Rosyji — Mierzejewski Maior Weteranów z Białej — Kulczycki Kapitan z Modlina — Petrykiewicz Jan kupiec z Węgier — Cichocki Michał Jenerał z Płocka — Wollowicz Eustachy Hr. z Działynia — Löwentahl Elżbieta Majorowa z Kukslandy — Kossowski Karól Hr. z Krakowa — Slubicki August Jenerał z Izbicy — Brzostowski Emanuel Radca Nadworny J. C. M z Peterzburga — Eisler Konrad ogrodnik z Württembergu — Galiczyn Alexander Xiążę z Kijowa

WYIECHALI (dnia 5 i 6 Marca) Silbersztejn kupiec do Krakowa — Waarenfand kupiec do Pinczowa — Winnicki Waclaw Oby. do Opatowa — X. Kamiński Kajetan Prowincyał do Łowicza — Działowska Katarzyna Hr. do Ropiszewa — Michałowski Płatnik do Sieradza — Dzieżożyński Damazy Mecenas do Nieborowa — Kazanowicz Płatnik do Krasnegostawu — Buch Alexander Urzędnik rossyjski do Peterzburga — Görtner Jan kupiec do Wrocławia — Komorowski Piotr Ob. do Glinianki — Jabłoński Jakob Oby. do Gostkowa — Jwanow Feldjäger do Peterzburga — Duninowa Izabella Ob. do Kielec.

z Petersburga 6 (10) Lutego.

— Dnia 4. t. m. o pierwszój po południu Hrabia *La Ferronays*, Poseł Króla francuzkiego przypuszczony został na posłuchanie Cesarskie i złożył nowe listy wierzytelne. Po obrzędzie tym, miał posłuchanie u Nayaiaśniejszój Cesarzowój Matki u J. C. M. W. X. *Michała* i J. C. M. W. Xiężnój *Heleny*, W. Xiężnój *Maryi*, u J. C. M. W. X. Następcy tronu Saskiego, u J. C. M. W. Xiężnój *Anny* Xiężnój Oranii. Poseł przywieziony był i odwieziony w karetach Cesarskich ze wszystkimi obrzędami które są we zwyczajach na Ces. rossyjskim dworze.

— Handel herbatą, jest iak wiadomo niewyczerpanym źródłem bogactw dla Chińczyków, od czasu iak użycie tego napoju stało się dla narodów Europejskich przedmiotem pierwszój potrzeby. W r. 1820 wprowadzono do Rosyji 43,815 pak (*) zwyczajnej herbaty a 17,930 kwiatu herbaty. Amerykanie chcą współubiegać się z Chińczykami. *P. Mallet* właściciel ziemski w Luzytanii rozkrzewił w téj prowincyi drzewo dające nam herbatę; próby jego zbliżają się do herbaty Chińskiej; lecz Amerykanie nie umieją iéy preparować, gdyż Chińczycowie tają starannie sposób suszenia i zwijania listków. Mieszkaniec *Irkucka* nazwiskiem *Bachmatow* posiada tę tajemnicę; nie oszczędzał trudów i pieniędzy, nauczył się iéy od Chińczyków i założył w Irkucku fabrykę herbaty. Do iéy suszenia używał blach żelaznych i bronzowych, lecz liście pierwej szczególną cieczą polewał. Ponieważ

zamiast liści herbaty używał śliwowych, które były szkodliwe zdrowiu, zakazano mu trudnić się tą pracą. Człowiek ten zniszczył się przez tę nieszczęśliwą spekulacją i obawiać się należy aby nie poniósł do grobu tak ważnej tajemnicy. Zachować ją tém więcejby należało, że drzewko herbaty może być hodowane w południowój Europie. Ten ważny przedmiot czyliż nie zasługuje na szczególną uwagę? (Tel. mos.)

— Przez Odessę w Grudniu wprowadzono wiele wina z Multan, a wyprowadzono za 490,002 rubli łoiu wołowego, pszenicy i wełny. W ciągu roku zeszłego 1824 przyplłynęło do tego portu 413 okrętów, wypłynęło 396. Wprowadzono w ciągu roku całego towarów za 10,119,590 rubli a wyprowadzono za 14,099,220.

z Hannoveru 25 Lutego.

— W *Emden* pościano; dla niedostatku faszyn, wszystkie drzewa na wale miejskim (najpierwszym miejsku przechadzki publicznej), dla naprawienia tamtejszój przerwanój grobli; brama zaś nordenska będzie zniesiona aby zapełnić przepaści po ulicach gruzem i kamieniami, i ziemią z wału. Można widzieć z wałów miasta okolice na ćwierć mili odległe, lecz dalej sama tylko woda spostrzegać się daie, stojąca aż o milę drogi od Aurich.

— Burzliwy przystęp morza z dnia 3 i 4 Lutego, który zalał wszystkie rzeczne i morskie groble tak w wschodniój Fryzji, iako w poblizszych nadbrzeżnych krajach, nauczył nas kosztem straty przeszło trzech milionów talarów, w zasiewach zimowych, ruchomościach, domach i wszelkiego rodzaju bydla, iż wszystkie nasze groble są o 2 lub 2½ stopy za niskie do wstrzymania tak burzliwego przystępu. Muszą więc wszystkie być podwyższone przy swój naprawie, i to nawet — aby znowu kiedyś nie stracić milionów — o jednę stopę nad powódź z dnia 3 i 4 b. m. tak dla tém większego bezpieczeństwa, iako i przez wzgląd na ułożenie się ziemi. Przekonano się teraz o tém i w Hollandyi, i ta powódź ma służyć za normalną miarę wysokości grobel; albowiem to co się teraz stało, może i w przyszłości nastąpić. Gdyby tylko ⅓ poniesionój teraz szkody była użytą na podwyższenie grobel, nie byłaby ich pewno woda zalała. (G. B. H.)

z Frankfurtu 22 Lutego

— W Gazecie z Karlsruhe ogłoszony jest program uroczystości otwarcia zgromadzenia Stanów. Dnia 24 Lutego Wielki Xiążę Badański sam osobiście zagai Sejm. Prezesem Izby wyższój mianowany jest brat przyrodni Margrabi Wilhelma, pierwszym Wice-Prezesem Xiążę Fürstenberg, drugim zaś Radca tajny Baron Gayling.

— Według prywatnych doniesień z Paryża, Król Francuzki mianować miał Kommissyą do wykazania stanu długów przez Xiążąt rodziny za granicą zaciągniętych, a jeszcze nie wypłaconych. (Dz. Fr.)

— Z powodu otwartój sukcesy do Xięstw Gota i Altenburg, zaraz w dniu 11 z. m. to jest w dniu wspólnego przez trzy pozostałe Xiążęco-Saskie familie objęcia w posiadłość Xięstw pomienionych, ogłosił Xiążę *Meiningen*: iż na potwierdzenie tymczasowego rządu zezwolił iedynie w chęci utrzymania pokoju związku niemieckiego; że rząd ten istotnie za tymczasowy u-

ważać należy, w niezém niewłaściwej wyłącznym prawem Xięcia *Meiningen*; że nareszcie przeciw wszelkiemu podziałowi kraiu protestuje się. Xiążęta zaś *Hildburghausen* i *Koburg-Saalfeld* pod dniem 13 z. m. oświadczyli: iż Rząd wspólny póty trwać musi w miarę wspólnój umowy, póki przez ugodę lub wyrok prawny inaczej postanowioném nie będzie; że wyłączenie do sukcesyji prawo Xięcia *Meiningen* nie jest ani ugruntowane ani uznane: że owszem według familiynych układów pierwszeństwo rzeczonym Xiążętom należy się; że nareszcie spodziewają się iż poddani Xięstw w sporze będących pozostaną wier- ni swym powinnościom. Prawo lecz nie przywłaszczenie w tym sporze rozstrzygać powinno. (Do. Aus.)

z Bruzelli 12. Lutego.

— Oprócz summy 100,000 Zł: którą Król JMć złożył do ogólnój składki dla nieszczęśliwych ofiar powodzi, przekazał ieszcze Monarcha 5,000 Zł. dla nieszczęśliwych cierpiących w północnój Hollandyi.

— Gorliwość, z iaką niosą w Amsterdamie ze wszystkich stron pomoc nieszczęśliwym, jest nadzwyczajna. Nietylko oycowie rodzin dają wielkie dary, ale nawet dzieci i służący niepozwalają się w nich wyprzedzać. Znaleziono w woreczkach składkowych, zegarki, srebrne tabakierki, znaczną ilość złotych pierścionków i wszelkiego innego rodzaju ozdób złotych. Biedni ludzie, niebędący przytomni gdy zbierający składkę byli w ich domach, przynieśli im w południe oszczędzony grosz swój krwawój pracy.

z Londynu 18 Lutego.

— Narady w Parlamencie ciągnęły się o towarzystwie Katolickim; koleją wielu członków mówiło za i przeciw. *P. Francis Burdett* wykazawszy że niesprawiedliwie obwiniają *P. O'connel* o wyrażenia buntownicze, rzekł, iż żądanie człowieka iakim jest *Lord Fitzwilliam*, aby był zapisany na liście dobroczyńców towarzystwa Katolickiego, powinno zapewnić o zaszczytném dążeniu jego członków. Nazwał potém Ministerium Angielskie chaosem w którym wśród ciemności niezgoda panuje. *P. Canning* odpowiedział na mowę jego a przyrzekłszy być krótkim, mówił tylko przez dwie godziny. Utrzymywał że duch wspomnionego towarzystwa przeciwny jest Konstytucyi i że dąży do rozziatrzenia umysłów. Bronił po tém zarzutów czynionych przeciw Ministerium, i rzekł że od 1801 w każdym Ministerium względem wyzwolenia Katolików rozdwojenie panowało. — *P. Brougham* zrazu wahał się zabrać głos, z powodu że już bardzo było późno. Lecz potém dowodził, że Katolicy nie należeli nigdy do zamieszkań które od czasu Unii dręczyły Irlandyą, i te słowa rzekł do Ministrów: »Jeżeli nie przez miłosierdzie i ludzkość, jeżeli nie przez politykę i roztropność, to przynajmniej przez wzgląd na reputacyą waszą i miłość urzędów waszych nie tak srogo obchódźcie się z Katolikami. Nie przestając ich uciskać podniecie ich wściekłość a ta wściekłość broni im dostarczyć. Niech więc na wasze głowy spadną skutki nierozsądnego postępowania waszego; wy to nie zaś my odpowiadać będziecie, jeżeli postępowanie wasze stanie się przyczyną oddzielenia Irlandyi od tego kraiu. — *P. Butterworth* chciał mówić; głos jego zatłumiło wołanie

(*) Paka zwyczajnej herbaty zawiera 60 funt, a kwiecistój 40 funt.

o zamknięcie narad, i kaszel powszechny. P. Goulburn, James Makintosh i Brougham napróżno chcieli dać się słyszyć wśród wrzawy. Przystąpiono do głosowania; było 218 za wnioskiem a 123 przeciw. — Stósownie do tego P. Goulburn wniósł natychmiast swój projekt do prawa i chciał aby go przeczytano raz pierwszy. P. Brougham sprzeciwił się temu mówiąc: że ma złożyć petycją towarzystwa Katolickiego, które chce być wysłuchanem przeciw bilowi. P. Peel Minister spraw wewnętrznych obstaie za przeczytaniem bilu i wnosi aby mógł być wydrukowany i rozdzielony; co też i postanowiono.

Sessya skończyła się o czwartéj z rana; trwała dwanaście godzin.

— Dnia 18 złożył P. Brougham petycją podpisaną przez 3 Arcybiskupów i 3 Biskupów katolickich, i przez wielu parów irlandzkich tegoż wyznania. Proszą aby mogli być przypuszczeni przed kratki Izby, dla obrony swojej i zbicia potwarzy rzuconych na Towarzystwo Katolickie w Dublinie. Izba nakazała druk tej petycji i innej podpisanej przez 900 katolików, którzy proszą aby ich słuchano nim będą potępieni.

— Dnia 14 b. m. rada miejska postanowiła iednoznacznie podać prośbę do Parlamentu o zniesienie podatków stałych a osobliwie podatku od domów i okien.

— P. Belford Wilson, syn R. Wilsona, a Adjutant Jen. Boliwara w Peru, udał się na pokład okrętu Cambridge, zamysłaiąc tu powrócić z przyczyny odebraney rany wiedzney z ostatnich bitew.

— Nadeszły Gazety z Nowego Yorku aż do 26 Stycznia. Jest w nich wiele doniesień o działaniach wojskowych w Peru, lecz ze sobą sprzecznych. — Podług iednych, Boliwar pobił Canteraka; podług innych nie Boliwar ale wojsko z Buenos-Ayres miało ten zaszczyt. Daty, miejsca, wszystko pomieszane.

Co do eskadry hiszpańskiej, już ona nie jest spalona, lecz ukryła się w porcie Callao by uniknąć potyczki z Admirałem Guise, a hiszpański dowódzca twierdzy (Jenerał Rodil) rozgniewany tém tchórzostwem, kazał ze wszystkich swoich baterii strzelać do okrętów Króla Pana swiego. (*)

— Odebraliśmy całą pakę Gazet z Buenos-Ayres dochodzących do 20 Września, to jest do daty świeższej niż we wszystkich innych pismach publicznych.

Powstaie przez nie jeszcze większa niepewność o zamysłach Jenerała Olaneta. Boliwar wydał dnia 13 Sierpnia odezwę w której tego Jenerała stronnikiem niepodległości, przyjacielem, zbawcą kraju nazywa. Tymczasem Olaneta mówi do wojsk swoich: « Oto chwila dowiedźć ukochanemu Królowi, i Hiszpanii, że im pozostałiśmy wiernymi na zawsze. » (Globe *)

z Paryża 22 Lutego

— Dnia 16 wniósł Minister Skarbu do izby deputowanych trzy projekta do pra-

wa: 1) Budżetu na rok 1826 — 2) Ostatecznego urządzenia Budżetu na rok 1823. 3) Otwarcia kredytu dodatkowego na potrzeby roku 1824.

W mowie swojej wystawił kwitnący stan Francyi i wzrost iey pomyślności od roku 1823. W przeciągu trzech lat, rzekł, dochody z przedaży lasów, z poczty, z tax od cyrkulacyi krajowych i zagranicznych płodów, z podatków od zakładów przemysłowych i handlowych, wzniosły się o 50 milionów. W tymże czasie zmniejszono o 13,500,000 opłatę gruntową. I w tak kwitnącym stanie powiększyliście MPanowie za przełożeniem naszym o 41 milionów uposażenie rozmaitych wydziałów służby publiczney, iakoto: ministerstwa spraw duchownych o 5,500,00 fr.; wydziału Woyny o 19,700,000 (przez co pomnożone zostało wojsko o 60,000 głów); Marynarki o 7,700,000, — Dług wieczysty powiększył się o 11,533,000 procentu, lecz w tymże czasie inne opłaty zmniejszyły się o podobną sumę, a kassa umorzenia wykupiła procentów 12,000,000 — Taki jest prawdziwy stan bogactw pomyślności i kredytu Francyi. Ten stan jest waszym i prawości dziełem.

Pierwszym projektem (to jest budżetu na rok 1826) wydatki na wieczyste prowizye i kassę umorzenia oznaczone są na 241,585,785; na służbę publiczną 673,918,714, co czyni razem 915,504,499. Przychód wynosić będzie 924,095,700. Pozostanie przewyżki 8,591,205.

— W Izbie Deputowanych wniósł dnia 20. Lutego Pan Laurencin poprawę projektu o wynagrodzeniu emigrantów: aby każdy z nabywców dóbr skonfiskowanych zapłacił skarbowi piątą część wartości dóbr nabytych, które się właśnie o tyle w cenie podniosły. Minister Skarbu zabrał głos i oświadczył z tego powodu, że poprawa ta sprzeciwia się Konstytucyi i że gdyby przyjęta została, Rząd niemógłby dozwolić dalszych narad nad prawem. P. de la Bourdonnaye odpowiadając Ministrowi rzekł, że Izby w prawodawstwie do czynienia wniosków równe mają prawo z Monarchą.

— Nazajutrz po tém posiedzeniu Dziennik Biała Chorągiew takie uwagi nad słowami P. de la Bourdonnaye umieścił:

« Szanowny członek rzekł na trybunie na posiedzeniu sobotniém, że Konstytucya dozwala Izbie deputowanych czynić propozycye do prawa i z tego wniósł że w prawodawczym względzie władza Izby równie była obszerna, iak władza Króleska.

Twierdzenie to, osobliwsze bez wątpienia, przyjęte było z powszechną niecierpliwością. Nie podobna inaczey go przyjąć; lecz szanowny członek od dawna przyzwyczajony do podobnych napadów opierał się iak na lepicy. Powtórzył że w prawodawstwie władza Izby była odpowiednia, była równa władzy Króleskiej, i co osobliwsza, przydał że nie powiedział herezyi. Niech nam wybacz, lecz trudno jest wyrzec większą herezyą.

Władza Króleska jest zasadą naszego Rządu, a obie Izby są iego kształtem. Konstytucya nie oznacza ich inaczey, gdyż nie miała na celu ani podziału, ani osłabienia władzy Króleskiej, lecz utwierdzenie i zabezpieczenie iey przez nowe podpory, mogące zastąpić te które już znikły a których nie podobna było przywrócić. Tak

więc Konstytucya wyłącznie przypisuje inicjatywę Królowi, i dla tego to że nie o-ceniaią całej wysokości tego prawa które panuje nad wszystkimi instytucjami naszymi, porównywią codziennie Monarchią francuzką z rządem angielskim, i bardzo fałszywie mieszają Monarchią reprezentacyjną z Rządem reprezentacyjnym.

Inicjatywa jest formą przez którą w prawodawczym względzie obiawia się u nas władza Króleska. Izby nie mogą iey podzielać pod żadnym tytułem, pod żadnym prawem. Najmniejsza część władzy którąby sobie w tém przywłaszczyły przekształciłyby Rząd cały. Artykuł 19 Konstytucyi wyłącza nawet myśl samą o tém, ponieważ nie nadaie Izbom mocy wnoszenia prawa lecz upraszania Króla aby wniósł iakie prawo, to jest aby użył inicjatywy; a Król mocen jest uczynić to lub nie.

Wyrzekł więc iak największą herezyą ten kto przypuścił że w prawodawstwie Władze Króla i Izby są równe i odpowiednie. Prawo znajduie swój początek w 16 Artykule Konstytucyi i tam go tylko znaleźć może; znajduie swój koniec w Artykule 22. Pomiędzy temi dwoma ostatecznymi punktami są roztrząsania i głosowania Izby; zaczyna się wtenczas kiedy Król chce, a maiać skutek wtenczas gdy to uzna za dobre.

Z resztą po tych herezyach żaden wniosek nie nastąpił; są więc one tylko oznaczeniem zasad szanownego członka. Szczęściem dla spokoyności naszej nie powiedzie się mu wcale. Jeźliby kiedykolwiek przyjęto, że w prawodawstwie Król posiada trzecią część władzy a dwie trzecie Izbom odstąpił, nie wiemy iakaby z tego rewolucya wynikła, lecz zapewne musiałaby iakowaś wyniknąć. Szanowny członek nie żąda iey zapewne; iego oświadczenie zasad jest nowym dowodem obok tylu innych że zawsze pomimo woli, a nawet pomimo wiedzy, ostateczności się łączą. «

— Sławny lekarz i chirurg jeneralny wojska francuzkiego Baron Percy, członek Instytutu, kawaler pruskiego orderu orła czerwonego i t. d. umarł w 71 roku życia swego.

— Dla zmniejszenia wielkich kosztów, których reprezentacya Tragedyi Dawid z chórami wymaga, podziękował wspinały poeta za honorarium sobie przyznane.

— Powiadają, iż kosztowny zbiór obrazów w Malmaison, który należał na ostatku do zmarłego Xięcia Leuchtenberg (Eugeniusza), będzie puszczone na loteryą. Loterya ta ma się składać z 22,000 losów każdy po Zło: Ryń. 10.

— Rozmaite oddziały Artyleryi dwóch pułków załogi w Tuluzie, z kilku bateriami i amunicją weszły do tego miasta we czwartek 10 Lutego, uczyniwszy na znaczney przestrzeni ziemi doświadczenia porównawcze rozmaitych systematów artyleryi i przebiegłszy pomimo niezmiernego błota najgorsze drogi departamentu. Jenerał Wice-Hrabia Levasseur, Komendant szkoły artyleryi, który dowodził głównym oddziałem przybył także do naszego miasta.

Też same oddziały niezwłocznie udadzą się do Sorèze, aby w kraju górzystym też same odbywać ćwiczenia.

— Twierdzą, że obrzęd króleskiej Koronacyi odbędzie się dopiero dnia 8 Lipca. Wiadomo że Ludwik XVIII wieźdzał w tym dniu przed dziesięcią laty powtórnie do Paryża:

(*) Kuryer fran. znajduie w tych wiadomościach niezaprzeczony dowód że woyna w Peru już ukończona. Dziennik Rozpraw ieszcze dalej się posuwa: donosi odważnie iż sam dwór Madrycki odebrał wiadomość o zupełney klesce Vicekróla La-Serna i Jenerala Canterac. (Et.)

(*) Czytelnicy widzieli niedawno że Jenerał Olaneta stał na czele listy wodzów wynagrodzonych przez Króla JMCi Hiszpańskiego. (Et.)

— Dnia 18 b. m. rozstał się z tym światem Jan Robert Lindet; był on dawniej członkiem zgromadzenia prawodawczego i konwencji, a od lat 26 żył w Paryżu zupełnie na ustroniu.

— Praca Kommissyi w sprawie liwerunkowej przy wojsku hiszpańskim, zajmuje w pięciu tomach in 4to 2,203 stronnic. Sam rapport kommissyi na wstępie dzieła wynosi 51 stronic, i chociaż on nikogo nie obwinia, tylko mówi o faktach, przecież okazuje, że w szafowaniu groszem publicznym wielki nieład panował. Kommissya zasięgnęła na piśmie przeszło 100 objaśnień i spostrzeżeń od Jenerałów i Intendentów należących do kampanii. Minister wojny (Marszałek Belluno) postarał się o ogromne zapasy. Znajdowało się w magazynach pogranicznych 17 milionów racyi chleba i sucharów, 13 milionów racyi ryżu i legumin, 1,050,000 racyi furazju. Ilość zupełnie już urządzonych żywności byłaby dostateczna dla 100,000 ludzi na dni 20. Oprócz tego wpłynęło jeszcze do miesiąca Czerwca 1823 do magazynów iedenastey wojskowej Dywizyi 11,300,000 racyi, z których 100,000 ludzi mogło żyć przez dni 113; w tymże czasie dostawiono do Hiszpanii około 27,000,000 racyi ryżu, owoców strączkowych i t. d. Było podostatkiem furazju dla 120,000 koni na dni 105 aż do miesiąca Lipca. W tym, zostały utrudzone związki pomiędzy wojskiem a magazynami. Aby wyżywić sto-tysięczne wojsko oddalone na 4 dni od swoich magazynów, i 25,000 koni, potrzeba 19,000 ludzi i 35,000 koni pociągowych.

Wojsko musiało więc pobierać potrzebną żywność w Hiszpanii; do tego dwie drogi były otwarte: administracya rządowa i entrepryza. Minister obrał pierwszą i wydał potrzebne do tego rozkazy naczelnemu Intendentowi Sicard. Lecz ten urzędnik zapowiedział już dnia 1szego Lutego przeciwny system, i przybył dnia 19 Marca do Bajonny, z mocnym przekonaniem, iż potrzeba mieć liweranta, że brakuje zapasów i że ich nieznajdą podostatkiem w Hiszpanii. W tym przybył P. Ouvrard do Bajonny i ofiarował swoje usługi. Przyjęto nie tylko co do przewozu, a przecież przesłał 5 Kwietnia Panu Sicard dwa kontrakty, ieden na zaopatrzenie wojska żywnością, a drugi na przewóz produktów. P. Sicard podpisał tegoż samego wieczora kontrakty bez żadney w nich zmiany. Dopiero w trzy dni po tym przesłał Ministrówi wojny, który o niczem nie wiedział, zawarte kontrakty. Przywiódł on w prawdzie na swoje usprawiedliwienie rozkazy i poświadczenie Xięcia Angoulême, lecz Xiężę, któremu ten środek wystawiono za najprędszy do przejścia przez Bidassoę, nie był obowiązany do roztrząsania pojedynczych artykułów kontraktu. Co więcęcy, Xięciu Angoulême, który nakazał dokładne sprawdzenie, przedstawiono fałszywe fakta, przez co Xięcia wraz z Ministrem wojny w błąd wprowadzono. Obadwa zawarte kontrakty były bardzo dla Pana Ouvrarda korzystne. Otrzymał z góry $\frac{1}{12}$ summy podiętego liwerunku, a zapasy wziął z Magazynów krajowych. Jeden koń pociagowy utrzymywany kosztem kraju, przynosił liwerantowi rocznie 4193 fran: (1113 talarów). Gdy rekwirował o wozy, dostawał 100 procentu za swoją fatywę i t. d. — Kontrakt za dostawę żywności byłby mu przyniósł 30,700,000 fr. (8,380,000 talarów) zysku. Podał rachunek wynoszą-

cy 65,488,623 fr. i odebrał nawet istotnie 50,229,600 fr. (13,896,000 talarów). — Był on kupcem bankrutem i nie miał żadnych źródeł zasilku ani widoków; zaraz pierwszego dnia musiano mu 7,000,000 fr. zaliczyć. (Et.)

z Madrytu 11 Lutego.

— Stan zdrowia Króleskiego znacznie się polepszył. Jednakowoż Monarcha niewychodzi z pokoju, i niemoże jeszcze pracować z Ministrami.

— Jenerał Alloz, mianowany nadzwyczajnym Posłem przy dworze Petersburskim, udał się z kuzynem Pana Ugarte na miejsce swojego urzędowania.

— Jenerał Quesada otrzymał rozkaz, aby tu przybył; albowiem żądają powzięcia dokładniejszych wiadomości o wypadkach zaszłych w Grenadzie (od 20 do 22. z. m.) Wykrycie zgromadzenia Wolnomularskiego złożonego z młodzieńców, było powodem Policyi iż kazała zamknąć Kollegium w którym się uczyli. Miał być, iak się zdaie, wciągnięty do tego nawet i P. Lista Professor matematyki. Z resztą ustało prześladowanie osób piastujących urzędy za panowania Korteżów, lub będących w téj epoce w więziści; zostają one tylko pod obserwacyą.

— Dziennik *Constitutionel* donosi, że w Estremadurze dała się widzieć konna banda złożona z 200 Konstytucjonistów; słychać iż tam ma się zebrać korpus wojska pod dowództwem Jenerała Ulman, nadgraniczna zaś twierdza Badajoz zostanie zabezpieczoną przez mocną załogę.

— Wczorajsza *Gazeta* zawiera okólnik Ojca Ś. do Biskupów hiszpańskię Ameryki, polecający ich staraniu przywrócić spokójności i przywiedzenie obłąkanych do posłuszeństwa prawey władzy.

(G. B. H.)

WIADOMOSCI LITERACKIE.

Atlas Historyczny, Chronologiczny i Geograficzny całej Ameryki.

Wyszło w Filadelfii dzieło zrobione podług planu Lesaža (Hr. Las-Cazes) lecz obszerniejsze; doprowadzone jest aż do roku 1822 i odznacza się dokładnością i starannem wypracowaniem. Bezimienny Autor tego, nie poprzestał na wystawieniu ogólnym rozmaitych krajów Ameryki; usiłował dać zupełne wyobrażenie o każdym kraju. Znajdujemy w tym Atlasie oprócz ogólney karty Stanów Zjednoczonych i Indyy zachodnich, szczególne karty kazdey prowincyi Stanów Zjednoczonych, kazdey znaczniejszey wyspy, nowey Grenady, Culu, Peru i t. d.

Na marginesach kazdey karty znajduje się wiele wiadomości historycznych, geograficznych, statystycznych, zebranych bardzo rozważnie. Mianowicie trzy karty naywięcey zajmują. Pierwsza wystawia części Ameryki północney zwiedzone w 1817 i 1821 r., przez Kapitana Long, i zawiera na marginesie krótki rys jego podróży; druga daje obraz naywyższych gór Ameryki i oznacza ich wyniesienie nad poziom morza; a w trzeciej jest wyszczególnienie naywiększych rzek, z oznaczeniem ich długości i masy wody w nich się znajdującey. P. Shriner wydał późnię w Washingtonie dokładną kartę dróg i Kanałów w Stanach Zjednoczonych z wy-

szczególnieniem szerokości i głębokości Kanałów, oraz wiadomości statystycznych o miastach przez które przechodzą. Dołączył do tego projekt połączenia z sobą jezior *Ohio* i *Erie*. Dzieło jego nie mało przyłoży się do poznania kraiu którego znaczenie codziennie się powiększa.

(Dz. P.)

ROZMAITOSCI.

— W Paryżu wyszedł właśnie siódmy tom «*Historyi Greckiey Literatury*» radzey *Schoella*, a tak do ukończenia całego dzieła iednego tylko już tomu brakuje. Król któremu Xiężę Aumont w imieniu autora dzieło to ofiarował, oświadczył swe ukontentowanie, i zalecił aby kilka Exemplarzy do króleskiey prywatney biblioteki zakupiono. Dzieło to przełożone już jest na język włoski i przypisane uczonemu *Mustoxidi*. *Mustoxidi* jest rodowitym Grekiem, osiadłym w Medyolanie. Urodził się on w Korfu w r. 1785 a w r. 21 życia mianowany był Historyografem wysp Jońskich. W r. 1815 otrzymał od N. Cesarza Jmci Wszech Rossyy order Ś. Włodzimierza. Jest on nayoświecenzym z żyjących teraz Greków; pisze bardzo czysto po włosku. Pisma jego, znakomitsze są: 1) Dzieie Korcyry w 2 tomach, w Medyolanie 1811 i 14; 2) Życie Anakreonta; 3) Uwagi nad Hymnem do Bachusa, w *Dzienniku Polygraf* r. 1811; 4) List o 4 bronzowych koniach na placu Ś. Marka w Wenecyi (dowodzi w nim iż rzeczone konie na wyspie Chios zrobione zostały). W r. 1816 wraz z młodym Demetryuszem Schimas przedsięwziął wydawać peryodycznie Greckie dzieła dotąd niedrukowane. Pierwszy numer zawiera kilka rozdziałów z 9 Xięgi Ecyusza, i treść 7. mów Izokratesa. Za ofiarowane sobie przez Hospodara Wołoszczyzny Professorstwo w Liceum w Bukarescie podziękował; teraz zamyśla pewnie wracać do Grecyi. Jest on członkiem Korrespondentem Instytutu Fruncuzkiego.

— Licytacya książek po zmarłym sławnym Orientalisście, P. *Langlés* zaczyna się 24 Maja. Katalog obejmuje 600 stronnic. We względzie wschodnich drukowanych niedrukowanych pism jest to iedyna biblioteka co do swęy zamożności w całej Europie.

— Przed francuzką rewolucyą szacowano powierzchnią lasów we Francyi na 18 milionów francuzkich morgów. Teraz zniżyła się na 6 lub 8 milionów; lecz przedsięwzięto dzielne środki do ięy powiększenia. Należy przypisać licznemu karczowaniu lasów tak częste i znaczne oziębienie powietrzokregu, nagłe zmiany pogody, gwałtowniejsze wichry, a nawet i większe powodzie. Płaszczynę stepów i bagien podają na 16 milionów, a uprawnego gruntu 19 milionów; Francya ma mieć 6 do 7 milionów dymów. (G. B. H.)

— Antoni Rossi Złotnik w Wiedniu otrzymał patent swobody na lat dwa, na «*Wynalazek nowego sposobu przyrządzania piór gęsiech do pisania*, który na tém zależy: rozłupnie się samo pióro wzdłuż na dwie połowy, każda zaś połowa przeryna się na trzy części równe, z których każda na obudwu końcach do pisania przyrządzona, za pomocą klapki do pręta jest przy-mocowaną; używa się iak zwyczajne pióro; a tak każde pióro dwanaście razy nowo zarżnięte być może.»